

Henryk Witczak

Życiorys ks. dr hab. Lecha Króla

Studia Włocławskie 19, 9-13

2017

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŻYCIORYS

KS. DR. HAB. LECHA KRÓLA

Lech Król, urodzony 20 stycznia 1952 r. we Włocławku¹, wychował się w patriotycznej i religijnej rodzinie rolniczej na Kujawach, osiadłej na terenie parafii Kłobia². Ochrzczony imionami Lech Stanisław³, w dniu 10 II 1952 r. w kościele parafialnym pw. św. Wojciecha. Rodzice jego to Wincenty i Stanisława z d. Ćwiklińska. Rodzinę dopełniała siostra.

W latach 1958–1965 Lech uczył się w szkole podstawowej w Kłobi, w tym czasie już należał do grona ministrantów. Szafarzem jego sakramentu bierzmowania był bp Kazimierz Majdański. W latach 1965–1970 uczył się w pięcioletnim Państwowym Technikum Rolniczym w Sędziejowicach k. Łasku, gdzie uzyskał świadectwo dojrzałości w roku 1970.

Następnie w latach 1970–1976 odbył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku. Formację duchową, która później stała się także jego powołaniem życiowym, otrzymał tutaj od ks. Czesława Lewandowskiego (1970–1973), ks. Zygmunta Zelczaka (1973–1975) i ks. Aleksandra Maciejewskiego (1975–1976). Święcenia kapłańskie przyjął w dniu 30 V 1976 r.⁴ z rąk biskupa Jana Zaręby.

W tym też roku podjął pracę duszpasterską. Jako wikariusz pracował w trzech parafiach. A mianowicie w latach 1976⁵–1980 był wikariuszem w parafii Russocice, w latach 1980⁶–1984 w parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Radziejowie, a w latach 1984⁷–1988 w parafii Świętej Rodziny w Kaliszu. W parafiach, w których pracował jako wikariusz, wysoko ceniono jego zaangażowanie katechetyczne; zasłynął także jako gorliwy

¹ RDWł, 1972, s. 44.

² RDWł, 2008, s. 544.

³ RDWł, 1972, s. 44.

⁴ RDWł, 1978, s. 390.

⁵ RDWł, 1978, s. 309.

⁶ KDWł, 63(1980), s. 219.

⁷ KDWł, 67(1984), s. 123.

duszpasterz zarówno ministrantów jak i młodzieży. Doceniając tę posługę w parafii, władze diecezjalne mianowały go dekanalnym duszpasterzem młodzieży w dekanatach, w których pracował kolejno: tuliszowskim, radziejowskim i kaliskim I. Pracę z młodzieżą prowadził zarówno w ciągu roku katechetycznego, jak również podczas wakacji. Pracując w parafii Świętej Rodziny w Kaliszu zorganizował wspólnotę Ruchu Światło-Życie w tej parafii, a następnie kierował tym Ruchem w obrębie całego Kalisza.

Po dwóch latach od zakończenia studiów seminaryjnych, kontynuował formację intelektualną, a mianowicie w latach 1978–1981, w ramach Studium Teologiczno-Pastoralnego przy Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku. W ramach seminarium naukowego z katechetyki, prowadzonego przez ks. dr. Jerzego Bagrowicza, napisał pracę „Realizacja założeń metodycznych II części Katechizmu religii katolickiej”. Po spełnieniu wymogów określonych obowiązującymi przepisami uzyskał tytuł magistra teologii pastoralnej w dniu 24 VI 1980 r. na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

W roku 1988 został mianowany prokuratorem (dyrektorem ekonomicznym) Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku⁸ i funkcję tę pełnił przez pięć lat, do roku 1993. W tym czasie w latach 1989⁹–1992 odbył studia specjalistyczne z zakresu teologii duchowości chrześcijańskiej w Wydziale Teologicznym Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Tam też uzyskał tytuł licencjata teologii. Kontynuując formację, odbył w latach 1992–1993 studia roku doktoranckiego.

W roku 1993¹⁰ zwolniony z funkcji prokuratora, otrzymał urlop naukowy, który uwieńczył rozprawą doktorską pt. „Realizacja powołania chrześcijańskiego i kapłańskiego w życiu i nauczaniu bł. Michała Kozala”, napisaną pod kierunkiem ks. dr. hab. Ireneusza Werbińskiego, profesora ATK w Warszawie¹¹, i na jej podstawie uzyskał stopień naukowy doktora nauk teologicznych nadany uchwałą Rady Wydziału Teologicznego Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie 5 VI 1995 r.

Następnie podjął szereg funkcji związanych z posługą ogólnodiecezjalną. W latach 1990–1996 pełnił posługę w dziele formacji duchowej osób życia konsekrowanego. Z nią wiążą się międzyzakonne spotkania

⁸ KDWi, 71(1988), s. 129.

⁹ RDWi, 1991, s. 673.

¹⁰ KDWi, 76(1993), s. 137.

¹¹ Warszawa 1995, wydruk komputer.

formacyjne (konferencje, wykłady), odbywające się w Domu Generalnym Zgromadzenia Sióstr „Wspólnej Pracy” od Niepokalanej Maryi we Włocławku. Do roku 2003 prowadził systematyczną pracę formacyjną (konferencje, kierownictwo duchowe) w nowicjacie tegoż Zgromadzenia. Natomiast do roku 2010 prowadził posługę formacyjną w Zgromadzeniu Służebnic Najświętszego Serca Jezusowego. Aktualnie podejmuje posługę we wspólnocie bezhabitowej, założonym przez bł. Honorata Koźmińskiego Zgromadzeniu Córek Najczystsze Serca Maryi. Taką też posługę prowadzi u Sióstr Karmelitanek, natomiast w nowicjacie Zgromadzenia Sióstr „Wspólnej Pracy” od Niepokalanej Maryi prowadzi wykłady tematyczne.

W latach 1994¹²–1998¹³ był ojcem duchownym kapłanów diecezji włocławskiej. Z tą funkcją wiązały się konferencje i wykłady dla prezbiterów diecezji w zakresie programu stałej formacji, w tym także dla formatorów, w ramach których prowadził spotkania i rekolekcje dla dekanalnych ojców duchownych diecezji włocławskiej. Natomiast w roku 2010 w ramach stałej formacji katechetów, w Zduńskiej Woli i Koninie wygłosił wykład pt. „Kapłaństwo Nowego Testamentu”.

Od roku 1995¹⁴ do dziś pełni funkcję dyrektora Diecezjalnego Domu Księża Emerytów, a w latach 1995¹⁵–2008 był też referentem w Kurii Diecezjalnej Włocławskiej ds. księży emerytów; jest również członkiem Diecezjalnej Komisji ds. księży emerytów¹⁶. Pracę administracyjną z kapłanami seniorami wzbogacił również o artykuł poświęcony ich duchowości, a mianowicie *Duchowość kapłanów w wieku emerytalnym*¹⁷.

Od roku akademickiego 1996/97 podjął wykłady w Papieskim Wydziale Teologicznym sekcja św. Jana Chrzciciela w Warszawie Studium Teologii we Włocławku. W latach 1996–2003 były to zajęcia z teologii duchowości i dokumentów Stolicy Apostolskiej. Natomiast od 2003 wykłady z dokumentów Stolicy Apostolskiej i seminarium naukowe z teologii duchowości¹⁸. Pracę w tej uczelni zakończył wraz z zamknięciem w 2015 roku Studium Teologii we Włocławku.

¹² KDWi, 78(1995), s. 4.

¹³ KDWi, 81(1998), s. 2.

¹⁴ KDWi, 78(1995), s. 80.

¹⁵ KDWi, 78(1995), s. 80

¹⁶ KDWi, 86(2003), s. 733

¹⁷ L. Król, *Duchowość kapłanów w wieku emerytalnym*, StWi, 2(1999), s. 140–151.

¹⁸ *Studium Teologii we Włocławku 1992–2002*, red. T. Lewandowski, M. Łaszczyk, K. Skoczylas, Włocławek 2003, s. 81.

Natomiast od roku akademickiego 2003/2004 prowadzi wykłady zlecone z teologii duchowości na Wydziale Teologicznym UMK w Toruniu, w ramach zajęć w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku¹⁹. W roku akademickim 2005/2006 prowadził wykłady z teologii duchowości na roku IV (w drugim semestrze) i na V przez cały rok²⁰. A od roku 2007/2008 prowadzi na tej uczelni również seminarium naukowe z teologii duchowości.

Swoje badania naukowe koncentruje wokół problematyki duchowości chrześcijańskiej, szczególnie zaś duchowości życia konsekrowanego, duchowości kapłańskiej i formacji życia duchowego oraz świętości życia chrześcijańskiego (omówienie jego dorobku naukowego w oddzielnym artykule tego tomu – zob. s. 14–18).

Od roku 1991²¹ jest członkiem Teologicznego Towarzystwa Naukowego przy WSD we Włocławku i bierze systematyczny udział w spotkaniach naukowych tegoż towarzystwa²². W ramach tegoż, wygłosił w roku 1994 wykład pt. „Duszpastersko-wychowawcza gorliwość bł. Michała Kozala”²³. W latach 1991–1994 pełnił w Zarządzie Towarzystwa funkcję skarbnika²⁴, a od 2006 funkcję wiceprezesa Towarzystwa. Od tego też roku 2006 jest członkiem zespołu redakcyjnego czasopisma naukowego „Studia Włocławskie”, które jest wydawnictwem towarzystwa²⁵, a od roku 2015 pełni funkcję redaktora naczelnego „Studiów Włocławskich”²⁶. W dniu 12 VI 2013 został wybrany na prezesa Teologicznego Towarzystwa Naukowego WSD we Włocławku²⁷, i ponownie w roku 2016.

Przynależy do Polskiego Stowarzyszenia Teologów Duchowości, od 2010 jest jego członkiem korespondentem²⁸. Od wielu lat bierze udział

¹⁹ KDWi, 86(2003), s. 607.

²⁰ RDWi, 2006, s. 81.

²¹ K. Rułka, *Członkowie TTN WSD we Włocławku*, StWi, 1(1998), s. 56.

²² Potwierdzają to sprawozdania z działalności Towarzystwa. Przykładowo: Zob. K. Graczyk, *Sprawozdanie z działalności Teologicznego Towarzystwa Naukowego WSD we Włocławku w roku akademickim 2007/2008*, StWi, 11(2009), s. 529; 533.

²³ K. Rułka, *Wykaz referatów wygłoszonych w latach 1979–1998*, StWi, 1(1998), s. 40.

²⁴ Tenże, *Geneza i dzieje TTN WSD we Włocławku*, StWi, 1(1998), s. 30.

²⁵ *Zespół redakcyjny*, StWi, 9(2006), s. 4.

²⁶ *Zespół redakcyjny*, StWi, 17(2015), s. 4.

²⁷ J. Borucki, *Sprawozdanie z działalności Teologicznego Towarzystwa Naukowego Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku w roku akademickim 2013/2014*, StWi, 16(2014), s. 470.

²⁸ Dyplom członkowski nr 084/K/2010.

w sympozjach teologii duchowości, a w dniach 12–15 września 2004 brał udział w VII Kongresie Teologów Polskich w Lublinie.

W oparciu o rozprawę pt. *Charyzmat Zgromadzenia Służebnic Najświętszego Serca Jezusowego. Studium teologicznoduchowe*²⁹, otrzymał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk teologicznych w roku 2013³⁰.

Diecezja włocławska, doceniając pracę ks. Lecha Króla, obdarzyła go godnością kanonika honorowego kapituły katedralnej włocławskiej (1996)³¹, a także wystarała się dla niego w Stolicy Apostolskiej o tytuł kapelana Jego Świątobliwości, który został mu nadany 19 II 2002 r.³²

opracował ks. Henryk Witczak

²⁹ L. Król, *Charyzmat Zgromadzenia Służebnic Najświętszego Serca Jezusowego. Studium teologicznoduchowe*, Włocławek 2012.

³⁰ RDWł, 2015, s. 83.

³¹ KDWł, 79(1996), s. 442.

³² RDWł, 2011, s. 114